

Sygn. akt III Ca 664/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Magdalena Balion - Hajduk

Protokolant Monika Piasecka

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2018 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa Kancelaria (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko P. L.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt II C 1923/17

oddala apelację.

SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Ca 664/18

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem zaocznym z 29 września 2017 roku Sąd Rejonowy w Gliwicach oddalił powództwo Kancelarii (...) Spółki Akcyjnej w K. przeciwko P. L. o zapłatę 1341,11zł z ustawowymi odsetkami od 11 sierpnia 2014 roku.

Sąd Rejonowy ustalił, że spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. sporządziła 14 lipca 2014 roku dla pozwanego umowę o udzielenie pożyczek. Zgodnie z umową kwota pożyczki wynosiła 900 zł, termin spłaty upływał 10 sierpnia 2014 roku. Pożyczkobiorca miał zwrócić 1126,11 zł. Zgodnie z § 3 umowy dla zawarcia umowy niezbędne jest uprzednie utworzenie przez pożyczkobiorcę profilu klienta z regulaminem. W ramach utworzenia profilu klienta pożyczkobiorca składał wnioski o zawarcie umowy oraz wnioski o pierwszą pożyczkę. W ramach tworzenia profilu klienta przesyłany był na numer telefonu komórkowego pożyczkobiorcy SMS zawierający kod niezbędny do ukończenia procesu rejestracji. Po otrzymaniu kodu pożyczkobiorca zobowiązany był do dokonania przelewu ze swojego rachunku kwoty 0,01 zł tytułem opłaty weryfikacyjnej na wskazany rachunek bankowy. 16 maja 2016 roku spółka zawarła z powódką umowę przelewu wierzytelności, w której wierzytelności zostały określone na liście stanowiącej załącznik nr 1. Sąd Rejonowy w oparciu o art. 6 k.c. i 720 k.c. oraz przepisy ustawy z 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim uznał, że powód nie wykazał iż faktycznie wypłacił pozwanemu 900 zł albowiem nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie tego twierdzenia, ponadto umowa stanowiła umowę zawieraną na odległość w rozumieniu art. 6 ustawy z 2 marca 2000 roku o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Zgodnie z art. 3 ust. 1 tej ustawy przed zawarciem umowy

pożyczkodawca winien poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w określonym terminie, wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, a także wręczyć pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę, rodzaj, przedmiot świadczenia i cenę. Tymczasem do pozwu został dołączony niepodpisany formularz umowy pożyczki z 14 lipca 2014 roku i dowód przelewu kwoty 0,01 zł 25 czerwca 2014 roku dokonany przez pozwanego, który to dowód w żaden sposób nie odnosi się do umowy pożyczki z 14 lipca 2014 roku. Nie może na tej podstawie uznać, że pozwany w sposób dorozumiany zaakceptował warunki pożyczki. Brak jakiegokolwiek dowodu świadczącego o zawarciu umowy. Sąd wskazał także, że powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej albowiem z załącznika nr 1 do umowy przelewu wierzytelności wynika, że dotyczy ona umowy pożyczki z 13 lipca 2014 roku, podczas gdy przedłożony formularz umowy pożyczki dotyczy umowy pożyczki z 14 lipca 2014 roku.

Powódka apelacji zarzuciła wyrokowi naruszenie: art. 236 k.p.c. przez niezastosowanie i zaniechanie wydania postanowień dowodowych odnoszących się do poszczególnych wniosków dowodowych i dokonanie oceny tych dowodów, art. 339 § 2 k.p.c. przez niezastosowanie i zaniechanie analizy przedstawionych twierdzeń powoda, art. 233 § 1 k.p.c. przez brak wszechstronnego rozważenia materiału dowodowego, art. 232 zd. 2 k.p.c. i 299 k.p.c. przez niezastosowanie i nieprzesłuchanie stron, art. 308 § 1 k.p.c. przez zaniechanie przeprowadzenie dowodu z dokumentów oraz art. 208 § 1 k.p.c. przez zaniechanie wezwania powoda do przedstawienia dowodów i wyjaśnienia wątpliwości Sądu. Powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania za obie instancje. Powódka wniosła także o dopuszczenie dowodu z dokumentu dołączonego do apelacji – opinii biegłego rewidenta.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Podniesione przez powódkę zarzuty są nieuzasadnione. Sąd Okręgowy podziela i przyjmuje za swoje ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy oraz przyjętą podstawę prawną rozstrzygnięcia. Pozwany w niniejszej sprawie nie wdał się spór, w rezultacie Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny. Sąd Rejonowy, oddalając powództwo nie naruszył dyspozycji art. 339 § 2 k.p.c. albowiem sąd pomimo niewdania się w spór przez stronę pozwaną, ma obowiązek zweryfikować żądania powoda w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy.

Stan faktyczny ustalony przez Sąd Rejonowy znajduje odzwierciedlenie w przedstawionych przez stronę powodową dokumentach. Sąd Rejonowy, oceniając jednak przedstawiony materiał dowodowy uznał, że powódka nie wykazała samego faktu zawarcia przez pozwanego umowy pożyczki, nie przedstawiając dowodu przelewu pozwanemu kwoty pożyczki, a także nie wykazała legitymacji czynnej albowiem sama umowa pożyczki oraz umowa pożyczki wskazana w umowie przelewu wierzytelności noszą inne daty.

Strona powodowa nie sprostала ciężącemu na niej obowiązkowi dowodzenia okoliczności, na które się powołuje zgodnie z art. 6 k.c. i 232 k.p.c. Także w apelacji w ogóle nie odnosi się do powyższych kwestii. Sąd może zażądać zgodnie z art. 208 § 1 pkt 5 k.p.c. przedstawienia dokumentów i stosownie do okoliczności wydać przed rozprawą na podstawie pozwu i innych pism procesowych zarządzenia mające na celu przygotowanie rozprawy, w szczególności może zarządzić przedstawienie dokumentów, przedmiotów oględzin, ksiąg, planów itd. Chodzi jednak o takie dokumenty, na które strona się powołuje, a ich nie dołącza czy też nie jest w ich posiadaniu lub ich istnienie wynika z przedstawionych przez stronę okoliczności. Sąd nie może jednak na tej podstawie wyręczać strony w inicjatywie dowodowej i poszukiwać dowodów z urzędu. Takie procedowanie naruszałoby zasadę kontrydiktoryjności. Nieuzasadniony jest także zarzut naruszenia art. 299 k.p.c. Dowód z przesłuchania stron jest dowodem posiłkowym, dopuszczalnym tylko wtedy, gdy nie można istotnych dla sprawy okoliczności wyjaśnić innymi dowodami, a w szczególności dowodami z dokumentów, co w niniejszej sprawie było możliwe. Wbrew zarzutom apelacji Sąd pierwszej instancji przeprowadził postępowanie dowodowe, dopuścił dowody dołączone przez powódkę do pozwu i dokonał ich oceny, która nie wykracza poza ramy wyznaczone dyspozycją art. 233 § 1 k.p.c. Sąd odwoławczy oddalił wniosek dowodowy zawarty w apelacji na podstawie art. 381 k.p.c. jako spóźniony i niemający znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy, mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Magdalena Balion – Hajduk